

РЕШЕНИЕ

№ 2958

гр. София, 30.09.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Кръстева, като разгледа дело номер **3924** по описа за **2010** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

С решение от 12. 04. 2010 г. по НАХД № 218 / 2010 г., С районен съд, НК, 108 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № Р-10-277 / 30. 11. 2009 г., издадено от заместник председателя на Комисията за Ф. Н. /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен Н.“, с което на З. „А.“, е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 /хиляда/ лв., на основание чл. 319, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/, за нарушение по чл. 107, ал. 1 от КЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от процесуалния представител на З. „А.“, с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно. Твърди, че дружеството не е извършило нарушение на чл. 107, ал. 1 от КЗ и не може да се говори за неспазване на предвидения в него 15-дневен срок, тъй като в мотивите на съда било прието, че срока за произнасяне изтичал на 13. 03. 2009 г., а от страна на застрахователя имало произнасяне на 10. 03. 2009 г.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на С градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд С. – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от **фактическа и правна**

страна следното:

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля А и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правни констатации на първоинстанционния съд.

Установено е, че с жалба вх. № 91-02-310 / 23. 03. 2009 г. Л И от гр. Б е сезирал КФН, че застрахователното дружество З. „А.“ неоснователно отказва да изплати застрахователно обезщетение. При извършената проверка от страна на КФН се установило, че И завел щета № *0184, на основание застраховка „Каско на МПС“, полица № 080303 А 300162. При завеждането на щетата на 22. 01. 2009 са представени необходимите документи, като последния – удостоверение от 01 РУ на МВР Б е представен на 29. 01. 2009 г. З. „А.“ отговорило на 10. 03. 2009 г., че отказва изплащане на обезщетение.

На 01. 06. 2009 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение, връчен на същата дата на пълномощник на застрахователното дружество.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили писмени възражения, приети за неоснователни от административнонаказващия орган.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № Р-10-277 / 30. 11. 2009 г., от заместник председателя на Комисията за Ф. Н..

При тази фактическа обстановка настоящият състав споделя напълно констатациите на СРС, че е осъществен състава на конкретното административно нарушение, за което правилно е наложено съответното административно наказание.

По съществуващото на спора СРС правилно е установил, че жалбоподателят е осъществил състава на нарушение по чл. 107, ал. 1 от КЗ, поради което правилно е ангажирана и административно-наказателната му отговорност по чл. 319, ал. 1, т. 2 от кодекса. Наложенията санкция е в рамките на минималния установен размер.

Кодексът на застраховането в чл. 107, ал. 1 от КЗ от предвижда максимален срок, в който застрахователят е длъжен да вземе решение по заведената щета, като определи и изплати обезщетение или мотивирано откаже изплащането му. Правилно е определено, от страна на СРС, че този срок е започнал да тече от 29. 01. 2009 г., когато е представен последния от изискуемите документи и е изтекъл на 13. 02. 2009 г. – стр. 2 от решението.

Неоснователно е твърдението в касационната жалба, че СРС е определил, че законовия срок изтича на 13. 03. 2009 г. и след като дружеството се е произнесло на 10. 03. 2009 г., не е налице административно нарушение. Действително на стр. 3 от оспореното решение се сочи, че датата на която дружеството е следвало да се произнесе по претенцията е 13. 03. 2009 г., но в случая се касае за фактическа грешка при изписването на датата – вместо 13. 02. е изписано 13. 03. 2009 г., което обаче не се отразява на крайните изводи на съда. В подкрепа на това са и съжденията на районния съд на стр. 4 от решението, където отново се сочи изтичане на 15-дневния срок на 13. 03. 2009 г., а произнасянето от страна на дружеството почти месец по късно, на 10. 03. 2009 г. очевидно говори не за грешка при изчисляването на сроковете, а за грешка при изписването на месеца, която по никакъв начин не се отразява нито на правилността на решението, нито на правото на защита на жалбоподателя.

По делото безспорно е установено, че към дата 13. 02. 2009 г. не е налице произнасяне от страна на дружеството по редовно заведена щета и доколкото се касае за административно нарушение извършено чрез бездействие в рамките на задължението за определено действие в законоустановен срок, то след неговото изтичане е осъществен състава на процесното административно нарушение.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, **Административен съд С. - град - II касационен състав**

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12. 04. 2010 г. по НАХД № 218 / 2010 г., на С районен съд, Наказателна колегия - 108 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.